

sincs, a ki e fordításokat becsmértené. Ellenkezőleg, a legnagyobb magasztalással halmozzák el Kazinczyt, a kit ép ezek alapján tekintenek mesterüknek. Az ifjú Dessewffy József gr., a ki ekkor Fiumében tartózkodik Pászthory Sándor kozmányzó mellett, Lessing magyar meséit s a görög példázatok az eredetiek gyanánt olvassa s kifejezi főnöke örömét is, hogy »olgy fordítások jelennek meg nálunk, mellyek más nemzeteknek írójaikat velünk el-felejtetik«. Döme Károly olvasván e műveket, így ír: »Nagyon gyönyörködtetett ezekben, valamint tsak nem minden egyéb Munkáidban is különös szépségű 's kellemetes különösségű Magyarságod. Szín nélkül mondom ezt, és hidd el, hogy senki sem is lehet a' Te Magyar érdemeidnek forróbb tisztelője mint én«. Dayka Gábor és Pápay Sámuel az egri iskolában legkedvesb olvasmányaiknak Kazinczy fordításait tartják, s ezt Pápay a maga *Diogenesének* belső címlelapjára föl is jegyzi.¹ Általán az ifjú írók halhatatlannak tekintik nevét, a melyet munkái »számtalan magyar szívekre le-törölhetetlen arany Betűkkel fel-mettségtek«.²

VÁCZY JÁNOS.

EGY ISMERETLEN MAGYAR KÖLTŐ SKÓCZIÁBAN.

1628.

Mark Napier a »nagy« Marquis of Montrose életrajzában (I. köt. 38. l.) közöl egy kivonatos »Maister John Lambye«-nek számadás könyveiből, mely szerint 1628.-i május 12.-én St. Andrewsban, hol akkor a marquis a kollégiumban tanult, ő (Lambye) adott »given, at my Lord's direction, to *ane Hungarian poet*, who made some verses to my Lord, 58 shillings«. A magyar poéta nevét eddig nem sikerült fölfödözni és maguk a versek, úgy látszik, elvesztek.

Napier kommentárja szerint 58 shilling skót értékben csak 5 shillinget ér sterlingértékben, de másrészt ugyanazon számadásokból kiténik az is, hogy egy ürüczombot egy shilling sterlingért lehetett vásárolni abban az időben, és azért versfaragó hazánkfia legalább öt ürüczombot vásárolhatott magának a kapott írói tisztelet díjért.

St. Andrews városa régi hires egyetemével 8¹/₂ órányira van Londontól vasúton Skóciának egy zugában a keleti tengerparton, hova csak vakációzni jár a közönséges halandó. Ha valami kutatónk elvetődne oda, jó volna az egyetemi hallgatók lajstromában fűrkészni. Talán meg lehetne találni a mi magyarunk nevét.

(London)

KROPF LAJOS.

¹ Badics F. tanulmánya az *Irodalomtörténeti Közlemények* 1897. évf. VII. köt. 8. l.

² *Kazinczy F. Lev.* II. köt. 350. 356. 491. l.